

GDZIEĆ (21) *pron i cn*

pron (11), cn (10).

e prawdopodobnie jasne (tak w gdzie).

Sł stp, Cn, Linde brak.

I. Zaimek przysłówkowy „gdzie” wzmocniony partykułą uwydatniającą „-ć” (11) :

1. Oznacza miejsce w najszerszym pojęciu lub środowisko (10) :

A. Pytajny; wprowadza pytanie niezależne (2) :

a. Zwykle (1) : ále gdzyec ie y [duszy] obiecuie pogrzeb vczynić/ iż w pośrzodku piekła frogiego. *RejPos 185v.*

b. Retoryczne, w założeniu odpowiedź negatywna: „nie ma, nigdzie, nie tu” (1) : A gdziecz teras plotky ony. Cofczie nam onych bayali *RejKup k7v.*

B. Zaimek względny wprowadza zdanie okolicznikowe miejsca (8) :

a. W Połączenia z zaimkiem przysłówkowym jako okolicznikiem miejsca ze zdania nadrzędnego (7) :

Połączenie: »gdzieć ... tam(ci)« (7): Bowiem gdzieć [ubi] ielt zawiść y fwar/ támci [ibi] nieftatek/ y wfelki vczynek nie dobry. *Leop Iac 3/16, Hebr 10/18; BibRadz Luc 17/37; LeovPrzep G2; A gdzieć fie iuz czyiá pámiátká dzieie/ tám ci on sam bytnońciá fwą być nie może RejPos 88v; A Pan ieltci Duch. A gdzieć [ubi] Duch Páńfki: tám [ibi] wolność. WujNT 2.Cor 3/17, Iac 3/16.*

b. W połączeniu z zaimkiem przysłówkowym i wyrażenia przyimkowym jako okolicznikami miejsca ze zdania nadrzędnego (1) :

Połączenie: »tu ... gdzieć« (1): ábyś leżał s swoim ludem ná gránicy Moſkiewfkiey v Stárodubu [...] niźli tu blisko przekopu/ gdzyec zázwdy Mendygier Przekopſki o gárdło ſthał *BielKron 402.*

2. Oznacza kierunek i cel drogi: dokąd; w funkcji zaimka względnego wprowadza zdanie okolicznikowe miejsca; w połączeniu z zaimkiem przysłówkowym jako okolicznikiem miejsca ze zdania nadrzędnego (1) :

Połączenie: »gdzieć ... tam« (1): Idzciefz za thym koniem / á gdzieć was przywiedzie/ tám naydziecie człowieká ná żeláznym łtole iedząc *BielKron 319.*

II. Spójnik (10) :

1. Wprowadza zdanie okolicznikowe czasowo-warunkowe; gdy, kiedy, jeśli [zawsze w antepozycji; w tym: "gdzieć by" (1)] (7) : *RejWiz 77v; Ale gdzyec on iuz będzie raczył obroćić ku tobye oko fwiętego miłofierdzya ſwoiego/ vpátrzy cie miedzy nawiętlzemi tłuſzczámi RejPos 257v; Bo gdzieć tego w rádzie ſwey mieć nie będziemy/ pewnieć nam wſzytko opák poydzie. RejZwierc 81v, 140.*

Połączenia: »gdzieć ... juźci« (1): A gdzieć [ubi] ielt odpufzczenie tych [grzechów]: iuźci [iam] ofiáry nie máfz zá grzech. *WujNT Hebr 10/18.*

»gdzieć ... juźci tam« (1): A gdzieć to ſłowo łáfká przypádnie ná kogo/ iuźci fie tám wſzytko co iedno ielt dobrego ná ziemi y ná niebie w thym iednym ſłowku zámyka. *RejAp 198.*

»gdzieć ... tedyć« (1): Bo gdzieć będzie zła y bezboźna wiára/ tedyć teź pewnie nigdy z ſiebie owocow dobrych nie wypuści. *CzechEp 57.*

2. Wprowadza zdanie uzasadniające: skoro [zawsze w antepozycji] (3) : Bo gdzieć więtlze y przednieyſze pieczęć/ od przymierza z nimi vczynionego oderwane im fá. A coź im tá podła/ ogolona/ okęfzona y pogwałcona pomoże? nic. *CzechRozm 72v.*

Połączenie: »gdzieć ... tedy(ć)« (2): A gdzieć náuki potrzebá y po ponurzeniu/ iáko sie to wżyftkimi lifty Apoštołkimi/ y ich też Dzieiámi pokázác może: tedyć niewiem/ co tám zá dołkonáłość może być. CzechRozm 259, 26.

Cf **GDZIE**

KK